

A.

ČR přijala zákon o označování zboží a obchodů. Tento zákon ukládá následující povinnosti:

- **obchodníkům nařizuje viditelně a přehledně uvádět 4 země, z nichž pochází nejvíce výrobků, které prodávají;**
- **výrobcům a prodejcům označovat zboží místem původu;**

B.

Druhý přijatý zákon má za cíl podpořit české producenty a zvýšit tak zaměstnanost, zejména v nejvíce postižených regionech severní Moravy, Vysočiny a severních Čech. Zavedena byla proto značka „Zlaté české ručičky“. Tu spravuje spolek financovaný ze státního rozpočtu, jehož úkolem je propagace této značky tak, aby vstoupila do povědomí českých spotřebitelů. Spolek je složen z představitelů českého a moravského průmyslu a posuzuje kvalitu výrobků. Značkou mohou být označeny pouze výrobky dostatečně kvalitní a vyrobené z 95% v ČR.

Otázky:

PŘÍKLAD A

1. Jako právní zástupce supermarketu prodávajícího převážně zboží z Polska navrhnete možnou argumentaci unijním právem, která by směřovala proti české legislativě popsané v bodě A.

- Vzhledem k tomu, že vnitrostátní česká legislativa nařizuje uvádět 4 země, z nichž pochází nejvíce výrobků, které prodávají, tím dochází k diskriminaci zemí, ze kterých spotřebitelé výrobky nenakoupí z důvodu jejich vnitřního přesvědčení o kvalitě výrobků z různých zemí. Průměrný český spotřebitel si raději vybere výrobky, které pocházejí z České republiky na úkor ostatních výrobků.
- Tato právní úprava by měla povahu opatření s rovnocenným účinkem z toho důvodu, že obchodníci v jiných členských zemích nemají povinnost uvádět země, z nichž pochází nejvíce jejich výrobků a proto zahraniční spotřebitelé v jiných členských zemích vybírají zboží nezaujatě na tom, z jaké země pochází, kdežto čeští spotřebitelé jsou ve svém výběru zboží nepřímo ovlivňováni tím, že mají k dispozici informace o původu výrobků a proto jsou jejich nákupy zaujaté.
- Čl. 36 SFEU – v tomto případě dochází k zastřenému omezování obchodu
- Kosmetika Clinique – judikatura SDEU k čl. 28 (34) SFEU – „zakazuje jakékoliv překážky volnému pohybu zboží, pokud vyplývají z pravidel, co stanovují požadavky na určité vlastnosti nebo charakteristiku zboží“, což v tomto případě je přímo použitelné, protože průměrný český spotřebitel upřednostní české výrobky před těmi zahraničními

2. Naopak, zdůvodněte v dosahu unijní úpravy, proč je tato úprava v pořádku.

- V souladu s judikaturou Cassis de Dijon určitá omezující opatření členských států mohou uniknout zákazu v čl. 34 SFEU, toto vnitrostátní opatření zachází se zbožím tuzemským i zahraničním formálně stejně, protože všem obchodníkům, ať už tuzemským nebo zahraničním nařizuje stejná pravidla, která jsou odůvodněna potřebou ochrany spotřebitele. Spotřebitel je informován o všech aspektech, které mohou ovlivnit jeho koupi.
- Nařízení EU č. 1169/2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům + prováděcí nařízení 2018/775, které navazuje na čl. 26 odst. 3 zmíněného nařízení stanoví podrobná

pravidla pro uvádění země původu nebo provenience primární složky potravin, z toho důvodu je česká právní úprava nejen přípustná, ale dokonce i žádoucí, protože nařizuje obchodníkům uvádět země, ze kterých pochází jejich výrobky

- Dále označování zboží místem původu je přípustnou praktikou, také z toho důvodu, že Evropská unie umožňuje získat právo na označení, a to prostřednictvím označení původu a zeměpisné označení jako
- Dle čl. 26 odst. 2 SFEU by měli obchodníci uvádět země, ze kterých jsou výrobky obchodníků dováženy, aby spotřebitel neoznačením těchto zemí nebyl uveden v omyl.

3. Výše popsaná úprava se netýká malých obchodníků s méně než 20 zaměstnanci. Jeden z nich se přesto rozhodl dobrovolně převažující země původu uvádět. Jeho obchodní strategie je pak postavena tak, že prodává výhradně české výrobky, což v reklamě náležitě zdůrazňuje. Co na to právo EU?

- Postup obchodníka je v souladu s právem EU, protože marketingové strategie a reklamy jsou věci vnitrostátní, konkrétně v tomto případě si jednotliví obchodníci mohou stanovovat různé obchodní strategie podle své vlastní vůle. Jediným požadavkem je, že nesmějí omezit obchod mezi členskými státy EU, k čemuž v tomto případě nedochází.
 - Pokud se diskriminačních praktik dopouští tuzemský obchodník nejde o diskriminaci, protože se nejedná o pohyb zboží mezi EU státy, žádné zboží proto v tomto případě není diskriminováno, a to protože zde není mezinárodní prvek, a proto nejde o vnitřní trh.
 - Na druhou stranu jakékoliv opatření členského státu, které je způsobilé nepřímo, potencionálně omezit obchod mezi členskými státy je zakázáno, k čemuž v tomto případě může dojít omezením pro obchodníky nad 20 zaměstnanců, kdežto obchodníci pod tento počet nebudou právní úpravou omezeni, a proto si jiné členské státy budou pro svůj obchod vybírat primárně menší obchodníky, čímž může dojít k omezení soutěže mezi členskými státy a zavést selektivnost mezi jednotlivými obchodníky.
4. posuďte značku a její českou úpravu pohledem práva EU. Proved'te rozbor její přípustnosti s uvedením argumentů pro, i proti.
- Směřuje k příkladu B